

ГЕНЕАЛОГІЯ ХЛОПЕЦЬКИХ ГЕРБУ САС (XV – XVIII СТ.)

Походження

Хлопецькі виводили свій рід з давньоруських часів. Доказом цього нібито слугувала грамота князя Лева, видана “зем’янину Руської землі” Ходкові Матутейовичу на село Хлопчичі. Текст самої грамоти не зберігся. Про її існування дізнаємося з підтвердження короля Казимира від 20 березня 1360 р., яке, своєю чергою, знає лише з копії 1587 р.¹ Відсутність будь-яких згадок про ці документи у XV ст., коли Хлопецьким доводилося вести боротьбу за свою землевласність та доводити шляхетське походження, викликає поважні сумніви у вірогідності таких надань для їхніх предків². У середині XV ст. Хлопецькі представлені двома сім’ями. Родинний зв’язок між ними не простежується. Від однієї з них (сім’ї Станка Матутейовича) виводяться усі відомі у XVI – XVIII ст. представники роду.

Генеалогія

1. Хлопецькі (сім’я Дзюна/Жуна/Федора Чоботовича з Хлопчиців).
2. Хлопецькі (нащадки Станка Матутейовича).
 - 2.1. Хлопецькі (нащадки Єроніма (1540 – 1584/1589)).
 - 2.2. Хлопецькі (нащадки Йоана (1589 – † між 1629/1636)).
 - 2.3. Хлопецькі (нащадки Миколая (1589 – † між 1615/1619)).

1. Хлопецькі (сім’я Дзюна/Жуна/Федора Чоботовича з Хлопчиців).

Починаючи з 1438 р., перемишльські акти повідомляють про Дзюна/Жуна/Федора Чоботовича з Хлопчиців /1/ (*Dzun de Chłopczyce*). Він провадив судові процеси проти якогось Бартоломея стосовно проданого за 3 гривни коня та проти Станка Матутейовича і Станка з Чижовичів. Поза тим, у 1440-х роках його ім’я вписане серед свідків укладення майнових угод та вирішення конфліктів. Двічі Дзюн виступає у статусі боржника: у 1438 р. він завинив 15 гривен Федоркові з Мальчиців, а в 1448 р. – 13 і 15 гривен Петру Мжуровському³. Від невідомої дружини Дзюн мав двох синів. У 1471 р. Сидор/Сасин /2/ та Сенько /3/ продали братам Гербуртам половину Міжинця, а в 1478 р. вони квітували Зебжида Гербурта зі сплати 15 гривен. В останньому повідомленні брати писалися “із Завішенця” (*de Szauiszcze*). Що це за поселення і де воно розташовувалося, з’ясувати важко. Відомо напевне, що після 1478 р. вони не з’являються, принаймні, їх не вдається ідентифікувати⁴.

I покоління

1/ Дзюн/Жун/Федор Чоботович (1438 – 1448) ?

II покоління

2/ Сидор / Сасин (1471 – 1478) 1

3/ Сенько (1741 – 1478) 1

2. Хлопецькі (нащадки Станка Матутейовича)

Станко Матутейович /2/ уперше згадується в 1427 р. серед шляхти, що зібралася на з'їзд до Галича присягнути на вірність Владиславу Ягайлу та його синам. Повторно він виступає у 1436 р. серед свідків угоди, укладеної між Дзялошами та перемишльським гродським суддею Петром Гроховським. З наступних записів відомо про його суперечку з Дзюном Чоботовичем (1437 – 1443), а в 1439 р. Станко свідчив у справі підтвердження шляхетства Івана Чижевського (1439)⁵.

Спадкoємцями Станка стали двоє синів – Петро /3/ та Івашко /4/. Вони знані головно з конфліктів. Найбільш гучним видався процес з перемишльським старостою Якубом Конєцпольським, котрий закидав братам нешляхетське походження та претендував на їхню половину Хлопчиців. У 1469 р. Петро та Івашко зуміли відстояти свої права⁶. Петро пережив брата. Востаннє він з'являється в 1494 р. серед шляхти, присутньої під час засідання перемишльського земського суду. Петро двічі одружувався, однак про його дітей відомостей немає. Івашко помер чи то 1479 чи то 1480 рр. У шлюбі з Марухоною Михайловською він мав двох синів⁷.

У 1480 – 1487 рр., вже по смерті батька, Івашковичі виступають у процесі проти Миколая Коношецького (він звинувачував братів у будівництві греблі на р. Стрв'яз, що призвело до затоплення полів у маєтках позивача, нищення межових копців і порушувало роботу млина). Федір /5/ після 1487 р. більше не з'являється. Івашко /6/ ж продовжує виступати на сторінках перемишльських актів до 1530-х років. На 1498 р. він сплатив своїм єдиноутробним братам та сестрам Ступницьким 30 зл. материнського спадку, на початку 1500-х років заставив Станіславові Михайловському за 40 гривень половину своїх володінь. У середині 1520-х років Івашко провадив майнові справи з Михайлом Шептицьким. Востаннє він з'являється в 1532 р.⁸

Одружився Івашко з Фенною Радилівською, за якою взяв 70 зл. посагу (1513). Видається, у цьому шлюбі народилися дві дочки та два сини. Вже по смерті батька Марта /9/ і Анна /10/ отримали від матері по 100 зл. посагу⁹. Брати Максиміліан /7/ і Єронім /8/ успадкували нерухомість у с. Хлопчиці, згодом, у 1558 р., вони отримали від матері її маєтності у сс. Угерці і Радилівичі. Проживали брати у родовому гнізді, а материнські маєтності вони заставляли або здавали в оренду. Наприклад, Єронім заставив Федьку і Ваську Винницьким Антоновичам землі у с. Угерці за 500 зл. (1571), а Конраду Ловецькому – свою частку у с. Радилівичі за 1500 зл. (1581). У 1582 р. усю нерухомість в обидвох селах Єронім заставив за 2000 зл. зятю Альберту Рембертовському. Максиміліан здавав в оренду нерухомість у с. Радилівичі і Угерці перемишльському міщанину Станіславові Ридловичу (1573), згодом Іванові Радилівському (1575), а в 1583 р. заставив за 600 зл. угерницькі маєтності зятю Іванові Ясеницькому. Брати належали до заможної частини руської шляхти. Це підтверджують розміри сум, якими вони оперували, провадячи кредитно-лихварські операції, та розміри посагів їхніх дочок¹⁰.

Єронім помер невдовзі після 1584 р., протягом життя він одружувався кілька разів на шляхтянках з католицьких родів. Його нащадки сформували окрему гілку Хлопецьких, знаних до середини XVIII ст.

Максиміліан пережив брата й востаннє з'являється в 1599 р., даючи дозвіл синові Миколаю на шлюб з Настасією Височанською Янкович. Мабуть, у шлюбі з Марухоною Тисарівською Максиміліан мав двох синів та трьох дочок. Останні отримали від

батька у 1570-х роках по 800 зл. посагу. Сини успадкували нерухомість у сс. Хлопчиці, Радилівичі та Угерці. Кожен із них започаткував окремі гілки роду.

1/ Ходко Матутейович (1360) ?

I покоління

2/ Станко Матутейович (1427 – 1448) ?

II покоління

3/ Петро Горшкович (1464 – 1494) 2

др.: Машка, д. Івашка Корналовського
 Анна, д. Олехна Зваричевського

4/ Івашко (1468 – 1479) 2

др.: Марухна, д. Сенька Михайловського

III покоління

5/ Федір (1480 – 1487) 4

6/ Іван / Івашко (1480 – 1532) 4

др.: Фенна, д. Юрги Радилівського

IV покоління

7/ Максиміліан (1540 – † між 1599/1604) 6

др.: Марухна, д. Костя Тисаровського

8/ Єронім (1540 – 1584/1589) 6

др.: Маргарита, д. Петра Бжестянського

 Софія, д. Матея Богуцького

родонаачальник окремої гілки Хлопецьких

9/ Марта (1540) 6

чол.: Іван, с. Петра Турянського

Сенько Підлесецький

10/ Анна (1544) 6

чол.: Миколай Замойський

IV покоління

11/ Йоан (1589 – † між 1629/1636) 7

др.: Марухна, д. Петра Боярського

 Настасія, д. Павла Літинського (?)

родонаачальник окремої гілки Хлопецьких

12/ Миколай (1589 – † між 1615/1619) 7

др.: Настя, д. Миколая Височанського Янковича

родонаачальник окремої гілки Хлопецьких

13/ Фенна (1573 – 1595) 7

чол.: Роман, с. Івана Літинського

14/ Марухна (1582 – 1621) чол.: Іван, с. Антона Ясеницького	7
15/ Анастасія (1577 – 1615) чол.: Мартин, с. Івашка Ритаровського	7

2.1. Хлопецькі (нащадки Єроніма (1540 – 1584/1589))

Єронім започаткував окрему гілку Хлопецьких, котрі вже на початку XVII ст. були католиками. Певний час вони залишалися у родовому гнізді, однак з середини XVII ст. полишили його й проживали в інших осідках, час від часу змінюючи їх.

Єронім /8/ мав п'ятеро синів. У 1600 р. вони розподілили між собою батьківську спадщину. Андрій /16/ і Павло /17/ отримали наділи у сс. Угерці та Радилівичі, Георгій /18/, Олександр /19/, Миколай /20/ залишилися землевласниками у сс. Хлопчиці та Долобів¹¹. Усі, окрім наймолодшого Миколая, були одруженими та мали дітей. Їхня доля склалася по-різному.

Андрій повторно з'являється в 1610 р. Він придбав якісь землі у сс. Мокряни, Шашоровичі і Довге. Його дружиною стала Маргарита Полянська, за якою він отримав 3500 зл. посагу (1600). Мабуть, у цьому шлюбі народилися Єронім /22/, Йоан /23/, Маргарита /24/, Анна /25/. На кінець 1620-х років вони вже були дорослими. Маргарита прийняла чернечий постриг й вступила до монастиря св. Бригіти у м. Новому Самборі. У 1629 р. вона зреклася своїх прав на маєтності на користь братів. Анна одружилася з Андрієм Михайловським та внесла в дім чоловіка 1500 зл. посагу (1629). Брати повторно виступають у 1637 р., передавши свої права на 4500 зл. боргу Мартину Михайловському. Єронім згодом, у 1640 р., визнав борг Миколаю Лясковському у розмірі 400 зл., а в 1644 р. він знову ж таки зрікся на користь Фредра своїх прав на 2600 зл., позичених сяноцькому каштелянові Андрію Богуцькому. Пізніших відомостей про нащадків Андрія немає¹².

Павло отримав батківську спадщину у сс. Радилівичі та Угерці одразу продав братові Андрію. У 1610 р. він тримав у заставі за 4000 зл. від Івана Турецького нерухомість у с. Унятичі. З годом у 1620-х роках він виступає серед власників с. Кропивник, купивши землі Альберта Голянського. Видається, він ще жив у середині 1630-х років, коли продовжував орендувати нерухомість у с. Унятичі та полагоджував майнові справи дочки Анни /29/. Одружився Павло з Катериною Нагуйовською, за якою взяв 1300 зл. посагу. З кінця 1630-х років перемишльські акти повідомляють про його двох синів – Криштофа /29/ та Луку /28/. У 1638 р. брати розділили між собою маєтність у с. Кропивник. Лука востаннє з'являється у 1647 р., протестуючи проти Миколая Осолінського, власника частини Попелів і Котова, що межували з Кропивником. Криштоф так само востаннє згадується у кінці 1640-х років. З наступного покоління Павлових нащадків знана лише онука Сюзанна /35/ дочка Криштофа. Вона виступає у 1666 – 1679 рр., полагоджуючи справи з Йоаном і Миколаєм Хлопецькими, своїми племінниками по материнській лінії¹³.

Георгій, як зазначалося, отримав хлопчицькі маєтності, однак до 1613 р. він також виступає серед власників с. Угерці (напевне, це була земельна частка, придбана від дядька Максиміліана, тому не згадана у сімейному розподілі 1600 р.). У 1619 р. Георгій набув якусь нерухомість у с. Унятичі. Його дружиною стала Ядвіга Прохницька, шляхтянка із колись заможного, але збіднілого католицького роду, за якою він отримав 800 зл. посагу¹⁴. Подружжя мало двох синів та двох дочок. У 1610 р. Георгій визначив для них опікунів в особі своїх братів Павла та Олександра. Напевне, до цієї родини належали

Станіслав /36/ з сестрами Софією /37/ та Геленою /38/, діти Адама /30/. На початку 1640-х років вони ще перебували під опікою матері. Згодом Станіслав, досягнувши повноліття, одружився з Анною Чернецькою, якій у 1658 р. записав 3000 зл. боргу. Де саме він мешкав і чим володів, з'ясувати не вдається. Відомо тільки те, що у середині 1660-х років Станіслав тримав у заставі частину с. Волиця (Сяноцька земля?)¹⁵. Його спадкоємцями були двоє синів. Про них так само відомості вкрай скупі. У 1670-1672 р. брати розпоряджались якоюсь нерухомістю у с. Баличі коло Перемишля. Пізніших звісток про них немає¹⁶.

Олександр згадується заледве кілька разів. Зокрема, у 1604 р. він кредитував брата Павла на 470 зл., а в 1610 р. виступає опікуном дітей Георгія. У 1621 р. Олександр присутній на пописі шляхти Самбірського і Дрогобицького повітів¹⁷. Його єдиним спадкоємцем став син Павло /34/, знаний з початку 1630-х років. Він продовжував мешкати у с. Хлопчиці, а також володів частиною села Средниця (*Szrednica*). Його дружиною стала Софія Карвовська, за якою він отримав 2000 зл. посагу¹⁸. У цьому шлюбі народилися Олександр /39/ та Софія /40/. Успадковані від батька маєтності у Хлопчицях Олександр у 1664 р. продав Георгію Гошовському. До середини 1680-х років відомостей про нього немає. У середині 1680-х років він з'являється несподівано серед посесорів війтівства у с. Жукотин Самбірського староства. Востаннє згадується в 1688 р., уклавши угоду з Петром Вовчанським і Павлом Жукотинським¹⁹. У шлюбі з Маріанною Поплавською Олександр мав двох синів та дочку. По смерті батька Мартин /43/ подався на службу до Олександра Чернецького й наприкінці 1690-х років виступає адміністратором його маєтностей у сс. Жукотин і Яблінка Нижня. Після 1709 р. його доля невідома²⁰. Адам /44/, мабуть, молодший син Олександра, відомий з 1709 р. У 1710-20-х роках він тримав у заставі маєтності від Яворських Петрашовичів у с. Турка, та був адміністратором маєтностей Антона Калиновського у тій самій Турці. Поза тим, Адам утримував у посесії війтівство у с. Хаців Самбірської економії²¹. Обидва брати були одруженими та мали дітей, однак відомості про наступне покоління Олександрових нащадків украй скупі²².

IV покоління

8/ Єронім (1540 – 1584/1589)

V покоління

16/ Андрій (1600 – 1614)	8
др.: Маргарита, д. Йоана Полянського	
17/ Павло Ярошович (1600 – 1636)	8
др.: Катерина, д. Криштофа Нагуйовського	
18/ Георгій (1598 – 1617)	8
др.: Ядвіга, д. Криштофа Прохницького	
19/ Олександр (1600 – 1621)	8
др.: Софія, д. Мартина Краєвського	
20/ Миколай (1600)	8
21/ Софія (1582 – 1602)	8
чол.: Альберт Рембертовський	

VI покоління

22/ Єронім (1618 – 1644) 16

23/ Йоан (1618 – 1637)	16
24/ Магдалина (1629)	16
25/ Анна (1629)	16
чол.: Андрій Михайловський	
26/ Самуель (1605)	17
27/ Криштоф (1632 – 1648)	17
др.: Анна Гілевська	
28/ Лука (1639 – 1647)	17
29/ Анна (1605 – 1640)	17
чол.: Филип Літинський	
Самуель Гералт	
30/ Адам (1610 – 1614)	18
др.: Анна Сметанка (?)	
31/ Альберт (1610)	18
32/ Єлизавета (1610)	18
33/ Гелена (1610)	18
34/ Павло (1633 – 1648)	19
др.: Катерина, д. Петра Карвовського	
VII покоління	
35/ Сюзанна (1666 – 1689)	27
чол.: Андрій, с. Миколая Шептицького	
36/ Станіслав (1643 – † між 1666/1668)	30
др.: Анна, д. Самуеля Чернецького	
37/ Софія (1643 – † до 1666)	30
чол.: Йоан Слупський	
38/ Гелена (1643)	30
39/ Олександр (1660 – † між 1688/1694)	34
др.: Маріанна, д. Олександра Поплавського	
40/ Софія (1660)	34
чол.: Костянтин Височанський	
VIII покоління	
41/ Миколай (1670 – 1672)	36
42/ Олександр (1670 – 1672)	36
43/ Мартин (1698 – 1709)	39
др.: Анна Сколімовська	
44/ Адам (1709 – 1738)	39
др.: Анна Цебровська	
45/ Анна (1685)	39
IX покоління	
46/ Терезія (1746)	43
чол.: Антон Бендковський	
47/ Віктор (1723)	44
48/ Олександр (1725)	44

49/ Софія (1718 – 1725) чол.: Олександр Хотецький	44
50/ Катерина (1720) чол.: Андрій, с. Георгія Ломницького	44

2.2. Хлопецькі (нащадки Йоана (1589 – † між 1629/1636))

Один із синів Максиміліана, Йоан, започаткував окрему гілку Хлопецьких, знаних до кінця XVIII ст. Певний час вони мешкали у родовому гнізді, згодом переселилися, набувши землевласність, у сс. Матків, Городище, Ролів тощо.

Йоан /11/ успадкував від батька нерухомість у сс. Хлопчиці, Радилівичі, Угерці. Вдаючись постійно до позичок, він у 1609 р., щоб сплатити борги, заставив радилівичькі маєтності за 5000 зл. Андрію Замойському, а в 1613 р. продав їх Прокопу Лясковському. У кінці 1610-х років Йоан мав майнові інтереси у с. Тур'є, а на початку 1620-х років тримає у заставі нерухомість у с. Кропивник. У 1629 р. Йоан відступив свої землі у с. Хлопчиці синам Адаму /51/ і Стефану /52/. У перемишльських актах він більше не згадується. З інших джерел відомо, що Йоан був одним з очільників православно-го нобілітету у протистоянні з уніатами. У кінці 1632 р. він був обраний єпископом Перемишльської єпархії та отримав відповідне королівське підтвердження. Однак невдовзі за кілька тижнів помер (невідомо чи пройшов він обряд висвячення)²³.

Старший Йоанів син Адам на середину 1620-х років уже досяг повноліття. Починаючи з 1624 р., він самостійно провадить свої справи. Від батька Адам отримав нерухомість у с. Хлопчиці. Так само він володів землями у с. Тур'є, котрі у 1630 р. продав топільницькому монастиреві. До кінця життя він залишався у родовому гнізді, де розпоряджався власним наділом та заставленими від Леонтія Хлопецького за 2000 зл. Одружувався Адам двічі. Усі три його дочки народилися у першому шлюбі з Анастасією Літинською. У середині 1640-х років вони вже були заміжніми та отримали від батька по 600 зл. посагу. Нерухомості у Хлопчицях ні вони, ні їхні діти не успадкували, кому припала Адамова спадщина – невідомо²⁴.

Стефан, напевне, молодший Йоанів син, окрім нерухомості у сс. Хлопчиці і Долобів, володів маєтком у с. Ритаровичі, набутий від Марухни Ритаровської. Видається, помер він передчасно, невдовзі після 1647 р. Його дружиною стала Февронія Ритаровська, за якою він отримав 2000 зл. посагу²⁵. У цьому шлюбі народилися троє синів. До кінця 1650-х років вони перебували під опікою матері. Досягнувши поноліття, брати у 1664 р. розподілили між собою нерухомість у с. Хлопчиці та батьківські борги.

Йоан /56/, отримавши свою частку, у кінці 1660-х – першій половині 1670-х років продає її перемишльському єпископу Георгію Гошовському, в такий спосіб виплачуючи 1000 зл. батьківського боргу. Михайло /58/ з отриманого наділу частину відступив брату Андрію /57/. Останній зобов'язався виплатити 1000 зл. боргу Білинським Тарасовичам Долобовим. Мабуть, він зумів цього уникнути, одружившись на Маріанні Білинській. Андрій та Йоан після 1674 р. не з'являються. Михайло, видається, пережив братів. Наприкінці 1680-х років він переселився до с. Ролів, де тримав у заставі землі і кількох підданих від подільського підчашого Франциска Зелінського. Помер Михайло у 1709 р., заповівши поховати себе у ролівській церкві. Дітей у нього не було, тому рухоме майно та кошти він розпорядився віддати племінникам та дружині, а якісь суми записав для церкви у сс. Ролів і Хлопчиці²⁶.

З наступного покоління Стефанових нащадків знані діти Йоана та Андрія. Останній мав дочку Анастасію /63/. Вона єдина з родини, хто продовжував проживати у Хлоп-

чицях. Відома Анастасія головно з судових справ, які вона провадила проти Гошовських, Джевульських та інших співвласників Хлопчиців. Її чоловіком став Йоан Попель Степаняк. Цей шлюб призвів до появи родини Попелів Степаняків у Хлопчицях, де вони мешкали до кінця XVIII ст.²⁷

Йоан мав кількох синів та дочку. По смерті батька вони переселилися до с. Матків, де розпоряджалися нерухомістю, отриманою по матері. Старший Григорій /59/ згадується серед матківської шляхти, починаючи з середини 1680-х років. Востаннє він з'являється в 1722 р. у судовій справі між власниками сс. Мохнате та Івашківці²⁸. Молодший Михайло виступає шойно у середині 1700-х років. Він одружився з Софією Созанською, за якою отримав 200 зл. посагу. Певний час залишався у Маткові, згодом переселився чи то до Ролева, чи то до іншого шляхетського осідку поряд. Упродовж кількох десятиліть він провадив судовий процес проти Луки Гординського Федьковича за спадок по дядьку Михайлу. Зрештою, у 1741 р., вже в похилому віці він загинув від рук Гординських²⁹.

Спадкоємцями Михайла стали четверо синів (п'ятий Базилій /66/ помер за життя батька від ран, завданих у бійці³⁰). Троє з них – Миколай /65/, Теодор /67/, Йоан /68/ – були письменні, отже, здобули освіту. Миколай найбільш упізнавана постать. Він розпочинав кар'єру при канцелярії перемишльського гроду й у 1730-х роках виконував обов'язки субделегата. По смерті Августа II він вибирався суддею каптурового суду Перемишльської землі. З 1737 р. Миколай обіймав уряд овруцького чашника. Отримані від батька маєтності у сс. Мохнате та Івашківці він суттєво розширив, купивши у 1734 – 1741 рр. частину наділів від місцевої шляхти. У 1739 р. Миколай придбав нерухомість у с. Городище від Йоана Турянського Кагановича, Яворських Петрашовичів, Базилія Попеля і Яцентія Копистинського. Згодом він так само придбав нерухомість у с. Ступниця від синів попа Гаврила Ступницького (1741) та Стефана Попеля Ластовчака (1743). Певний час Миколай утримував землі у с. Кульчиці. Попри те, що він був одружений, дітей Миколай не мав. По його смерті у 1746 р. брати, сестри та племінники розподілили між собою отриманий спадок: городиські маєтності відійшли Йоану, ступницькі – Теодору, матківські – Петру. Поза тим брати зобов'язалися повиплачувати суми, записані братом, для кафедрального собору у Самборі, церков у сс. Городище, Ступниця, Білина Велика, Ролів, Лішнянського монастиря. Йоан по смерті брата також отримав уряд овруцького підчашника (1751)³¹.

З наступного покоління відомі дочка Теодора Гелена /71/, яка успадкувала від батька землі у с. Ступниця, та Йоан Миколай /72/, син Йоана, якому припали маєтності у с. Городище та землі у Івашківцях, напевне, успадковані по дядькові Петру. У 1782 р. він підтвердив своє шляхетство у перемишльському земському суді, вивівши родовід від прадіда Стефана.

IV покоління

Див. 11/ Йоан (1589 – † між 1629/1636)

V покоління

51/ Адам (1623 – 1668) 11

др.: Анастасія Літинська

Христина Желіборська

52/ Стефан (1629 – 1647) 11

др.: Февронія, д. Павла Ритаровського

VI покоління

53/ Анна (1644 – 1659)	51
чол.: Олександр, с. Петра Бандрівського	
54/ Олександра (1661)	51
чол.: Базилій, с. Миколая Желіборського	
55/ Гелена (1646)	51
чол.: Олександр, с. Марка Вислобоцького	
56/ Йоан (1659- 1673)	52
др.: Катерина, д. Андрія Матківського Будзовича	
57/ Андрій (1659 – 1674)	52
др.: Марія Білинська	
58/ Михайло (1659 – † 1709)	52
др.: Магдалина Сулятицька	

VII покоління

59/ Григорій (1682 – 1722)	56
60/ Йоан (1686)	56
др.: Маруся Ільницька	
61/ Михайло (1706 – † 1741)	56
др.: Софія, д. Базилія Созанського Ворони	
62/ Анна (1693)	56
чол.: Симеон Матківський Малишевич	
63/ Анастасія (1686 – † між 1724/1730)	57
чол.: Йоан, с. Павла Попеля Степаняка	
64/ Теофіла (1683)	57?
чол.: Якуб Поповський	
Йоан Чайківський	

VIII покоління

65/ Миколай (1718 – † 1746)	61
др.: Франциска Спендовська	
66/ Базилій (1718 – † 1735)	61
др.: Гелена Клосовська	
67/ Теодор (1718 – † 1755)	61
др.: Марія, д. Михайла Журовського, сяноцького чашника	
68/ Йоан (1728 – 1771)	61
др.: Сюзанна, д. Йоана Машевського	
69/ Петро (1735 – 1768)	61
др.: Маріанна Винницька	
70/ Маріанна (1746 – 1755)	61
чол.: Петро Дубровлянський, піп з с. Дорожів	

IX покоління

71/ Гелена (1753 – 1768)	67
чол.: Теодор, с. Теодора Кульчицького Тулюка	
72/ Йоан Миколай (1767 – 1782)	68

2.3. Хлопецькі (нащадки Миколая (1589 – † між 1615/1619))

Нащадки Миколая сформували окрему гілку, представлену шістьма поколіннями. Певний час вони мешкали у родовому гнізді. Згодом сім'я Йоана переселилася до Кровиці у Белзькому воеводстві, сини і внуки Георгія опинилися у с. Білина Велика, а з кінця XVII ст. – у с. Бережниця.

Миколай /12/ успадкував від батька маєток у сс. Хлопчиці, Радилівичі і Угерці. У 1606 р. він придбав від Марка Височанського частину с. Боберка у Сяноцькій землі, однак у 1609 р. перепродав її Адаму Дверницькому. У перемишльських актах Миколай фігурує, зазвичай, як кредитор або боржник, оперуючи сумами у кількості злотих. Одружився він з Анастасією Височанською Янкович, за якою отримав 3000 зл. посагу (1613). У цьому шлюбі народилася дочка Анна /78/, яка отримала з батьківського спадку 1000 зл. посагу (1619), та четверо синів. З них лише Владислав /77/ не мав сім'ї та помер бездітним³².

Йоан /74/ з'являється щойно у 1640 р. Перший запис про нього повідомляє, що Йоан був звільнений з турецького полону. Коли і за яких обставин він там опинився, з'ясувати не вдається. Повернувшись до Хлопчиць, він у 1641 р. продав свій наділ у с. Долобів брату Леонтію /75/. Напевне, невдовзі він позбувся і решти земель. Одружився Йоан з Єлизаветою Літинською та з початку 1640-х років мешкав у с. Кровиця, у маєтку дружини³³. Його спакоемцями стали двоє синів та дочка. У 1667 р. Катерина /81/ квітувала братів Йоана /79/ і Миколая /80/ з виплати посагу та спадщини по бабі Анні Гілевській. Отриманий по матері спадок у Кровиці брати у 1670 р. продали Ремігіану Солтику, однак не весь. Востаннє вони з'являються в 1675 р.³⁴ Обидва брати були одруженими. Однак відомо лишень про дітей Йоана. З єдиного запису за 1737 р., де вони згадуються, дізнаємося, що його діти продовжували володіти землями у с. Кровиця. Анна /91/, народжена у першому шлюбі, залишалася неодруженою, Маріанна /92/, народжена у другому шлюбі, стала черницею самбірського монастиря св. Бригіток, Терезія /93/, так само народжена у другому шлюбі, побралася з Миколаєм Бронівським³⁵.

Леонтій /75/, знаний з середини 1620-х років, залишався землевласником у сс. Хлопчиці та Долобів. У 1641 р. він придбав землі брата Йоана у с. Долобів. Однак, у 1648 р. продав частину нерухомості у с. Хлопчиці Ксенофонту Літинському. Одружившись з Марією Комарницькою Черленович, він у 1630-х роках тримав від швагра Григорія Комарницького у заставі землі у с. Висоцьке Верхне. Під кінець життя у середині 1650-х років Леонтій виконував обов'язки "геометра перемишльського повіту". Загинув він у 1655 р. у бійці з Мартином Глембоцьким та його слугами³⁶. Спадкоємцями Леонтія стали син Костянтин /82/ та дочка Настасія /83/. Оскільки Костянтин помер у молодому віці бездітним, його сестра успадкувала увесь батьківський маєток. Настасія неодноразово згадується серед власників Хлопчиць до середини 1670-х років. По ній спадщина Леонтія припала Яворським Плетениковичам³⁷.

Георгій /76/ отримані землі у родовому гнізді продав, бо з початку 1640-х років він виступає виключно як землевласник у с. Білина Велика. Цьому передувало його одруження з Барбарою Оплавською, за якою він у 1641 р. взяв 2000 зл., а згодом – білинські маєтності. Господарював Георгій абияк, у 1640-60-х роках незмінно заставляє своє землі за незначні суми білинській шляхті. Зрештою, у 1673 р. він з синами цілком продає

свої землі у частках “*Drozdowczyzna et Oplawszczyzna*” перемишльському підстольнику Базилію Устрицькому. Подальша його доля та доля двох його синів Самуеля /85/ і Станіслава /86/ невідома. Напевне, вони проживали за межами Перемишльської землі³⁸. Старший Георгіїв син Петро /84/ певний час мешкав у с. Долобів. У 1677 р. продав частину ріллі з двором Луці Білінському Тарасовичу, а з 1680 р. проживав у с. Бережниця. У першому шлюбі Петро мав синів Павла /94/, Олександра /95/ та дочку Марину /97/, у другому шлюбі, напевне, народився Ілля /96/. Старші брати на початку 1690-х років поодружувалися та отримали від батька частину земель. Їхні нащадки упродовж 18 ст. виступають серед бережницької шляхти. За своїм майновим становищем і суспільним статусом вони остаточно перейшли до категорії рядової гніздової шляхти³⁹.

У 1782 р. Георгієві наступники в особі Йоана /106/ та Габріеля /107/ з Онуфрієм /108/ підтвердили своє шляхетство у перемишльському земському і гродському судах, вивівши родовід від Павла.

IV покоління

Див. 12/ Миколай (1589 – † між 1615/1619)

V покоління

74/ Йоан (1640 – 1645)	12
др.: Єлизавета, д. Станіслава Літинського	
75/ Леонтій (1625 – †1655)	12
др.: Марина, д. Костянтина Комарницького Черленовича	
76/ Георгій (1639 – 1674)	12
др.: Барбара, д. Криштофа Оплавського	
77/ Владислав (1640 – 1645)	12
78/ Анна (1619 – 1643)	12
чол.: Миколай, с. Симеона Шептицького	

VI покоління

79/ Йоан (1666 – 1675)	74
др.: Марія, д. Йоана Цесельського Барбара Клодницька	
80/ Миколай (1666 – 1675)	74
др.: Саломея, д. Криштофа Цебровського	
81/ Катерина (1666 – 1677)	74
чол.: Миколай Йоан Терлецький Савчак Базилій, с. Захарія Нанівського	
82/ Костянтин (1654 – 1669)	75
др.: Катерина, д. Георгія Погорецького	
83/ Настасія (1658 – 1676)	75
чол.: Петро Яворський Плетеник	
84/ Петро (1653 – 1705)	76
др.: Анастасія, д. Андрія Затварницького Теодозія, д. Луки Монастирського Ватушака	
85/ Самуель (1657 – 1675)	76
др.: Настасія, д. Йоана Бачинського Пукшина	

86/ Станіслав (1662 – 1673)	76
87/ Анна / Гелена (1674 – 1698) чол.: Дмитро, с. Луки Білинського Шафрана	76
88/ Марина (1674 – † 1685) чол.: Йоан, с. Стефана Винницького Клізевича Чечеля	76
89/ Катерина (1674) чол.: Григорій, с. Йоана Новосельського з с. Білина Велика	76
VII покоління	
90/ Людовік († до 1737)	79
91/ Анна (1737)	79
92/ Маріанна (1737) монашка самбірського монастиря св. Бригіти	79
93/ Терезія (1737) чол.: Миколай Вроновський	79
94/ Павло (1690 – 1695) др.: Анна, д. Андрія Сілецького Джурджа	84
95/ Олександр (1691 – 1714) др.: Марія, д. Стефана Яворського Зубовича	84
96/ Ілля (1714 – 1724) др.: Катерина, д. Йоана Семаша Дриневича	84
97/ Марина (1690 – 1725) чол.: Стефан, с. Андрія Матківського Гуленця	84
VIII покоління	
98/ Йоан (1715 – 1743) др.: Єва, д. Станіслава Коблянського Рашковича	94
99/ Матей (1718 – † між 1747/1753) др.: Гелена Созанська Люта	94
100/ Йоан (1751 – 1763)	95
101/ Андрій (1751 – 1763)	95
102/ Єва (1763)	95
чол.: Йоан Ільницький Занкович	
103/ Стефан (1751)	96
IX покоління	
104/ Базилій (?) др.: Маріанна Ступницька	98
105/ Андрій (1753 – 1754) др.: Терезія, д. Йоана Баворовського	99
106/ Йоан (1747 – 1782)	99
X покоління	
107/ Габріель (1782)	104
108/ Онуфрій (1782)	104

?/I/ покоління
109/ N (?) ?

?/II/ покоління
110/ Йоан (1763 – 1767) 109
др.: Вікторія Ляховська
111/ Базилій (1760 – 1767) 109
112/ Маріанна (1763 – 1767) 109
чол.: Михайло, с. Олександра Созанського Лютого

?/I/ покоління
113/ Йоан (1760) ?

?/II/ покоління
114/ Антон (1760 – 1761) 113

?/I/ покоління
115/ Йоан (1760) ?

?/II/ покоління
116/ Йоан (1760) 115

¹ Купчинський Олег. Акти та документи Галицько-Волинського князівства XIII – перші половини XIV століть. Дослідження. Тексти. – Львів, 2004. - С. 784-786.

² Пашин С. С. Перемышльська шляхта другої половини XIV – початку XVI століття: Історико-генеалогічне дослідження. – Тюмень: Вид-во ТюмГУ, 2001. – С. 130-131.

³ Akta grodzkie i ziemskie z czasow Rzeczypospolitej Polskiej, z archiwum tak zwanego Bernadyńskiego we Lwowie w skutek fundacji A.Stadnickiego (AGZ). – Lwów, 1888. – Т. XIII. – Nr 865, 870, 872, 2020, 2172, 3373, 3424, 3590, 3596, 3793, 3795, 7286, 7345; спр. 1903. – Т. XVIII. – Nr 222.

⁴ Ibidem. – Nr 222, 394, 1068.

⁵ Ibidem. – 1888. – Т. XIII. – Nr 34, 55-56, 649, 1116, 7286, 7345.

⁶ Пашин С. С. Перемышльська шляхта другої половини XIV – початку XVI століття: Історико-генеалогічне дослідження. – Тюмень: Вид-во ТюмГУ, 2001. – С. 130-131.

⁷ AGZ. – Lwów, 1888. – Т. XIII. – Nr 5505, 5511-5512, 5813-5816, 5938-5940, 5988, 6004, 6225, 6541, 6719- 6721, 6724, 6860, 6877-6878; Спр. 1901. – Т. XVII. – Nr 119, 202, 219, 223, 687, 725-726, 744-745, 766, 774, 789, 797-798, 821-822, 839, 1001, 1691-1693, 1730, 1732-1733, 1738, 1769, 1770-1771, 2151, 2182, 2202, 2208, 2210, 2213-2214, 2270, 2271, 2292-2294, 2299, 2300, 2320, 2341-2342, 2350, 2353, 2355, 2394, 2398-2399, 2406; спр. 1903. – Т. XVIII. – Nr 15, 19, 20, 22, 193-194, 232-234, 422, 529, 557-563, 574-576, 671-672, 814-815, 818-819, 825, 855, 927-928, 977-978, 1084, 1470-1471, 1550, 1769, 1770, 1889-1890, 2014, 2036, 2039, 2042-2043, 2050, 2084, 2110, 2343, 3644-3646, 3712, 3738, 3766-3767, 3783. Центральний державний історичний архів України, м. Львів (ЦДІАУЛ). – Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 9. – С. 161.

⁸ AGZ. – Lwów, 1901. – Т. XVII. – № 2088, 2151; Спр. т. XVIII. – № 1470, 1480, 1769, 1770, 2831, 2863, 2880, 2959, 3003-3004, 3063-3064, 3769, 3878, 3886, 3941, 4231, 4233, 4424. ЦДІАУЛ. – Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 7. – С. 470; Спр. 8. – С. 467; Спр. 9. – С. 7, 161, 178, 525; Спр. 13. – С. 482, 663; Спр. 14. – С. 46, 696.

⁹ Там само. – спр. 13. – С. 663; спр. 14. – С. 264-266, 456, 666, 672.

¹⁰ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 30. – С. 43; Спр. 39. – С. 6; Спр. 42. – С. 62, 613; Спр. 44. – С. 185; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 14. – С. 153; Спр. 16. – С. 207, 861; Спр. 17. – С. 115; Спр. 19. – С. 5, 231, 568, 678, 852, 907; Спр. 21. – С. 421, 423, 688; Спр. 24. – С. 255, 709, 1010; Спр. 27. – С. 590, 436, 682, 895, 993, 1140; Спр. 32. – С. 422, 587; Спр. 33. – С. 392; Спр. 36. – С. 231; Спр. 38. – С. 139, 768, 930, 970, 1233, 1461, 1544, 1620-1621, 1651, 1655; Спр. 39. – С. 557, 997-9, 1050; Спр. 40. – С. 577, 807, 813-6, 1136, 1226; Спр. 41. – С. 77, 165, 356; Спр. 42. – С. 316-318, 854, 954, 1470; Спр. 43. – С. 1115; Спр. 46. – С. 63; Спр. 64. – С. 589; Спр. 65. – С. 701; Спр. 171. – С. 544; Спр. 170. – С. 763.

¹¹ Там само. – Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 65. – С. 1311.

¹² Там само. – Ф. 9. – Оп. 1. – Спр. 101. – С. 1386; Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 91. – С. 817; Спр. 94. – С. 1314; Спр. 98. – С. 576-577; Спр. 348. – С. 415-416; Спр. ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 65. – С. 701-704, 1254; спр. 75. – С. 1000; спр. 99. – С. 391; спр. 177. – С. 205, 259; спр. 319. – С. 813, 1008; Спр. 320. – С. 965; Спр. 340. – С. 81.

¹³ Там само. – Ф. 9. – Оп. 1. – Спр. 160. – С. 1363; спр. Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 68. – С. 1436, 1440; Спр. 89. – С. 51, 73; Спр. 92. – С. 902, 1474, 1478, 1482-1486; Спр. 326. – С. 1479; Спр. 93. – С. 209; Спр. 95. – С. 420, 683, 684-5, 695-6; Спр. 117. – С. 974; Спр. 123. – С. 218; Спр. 124. – С. 3130-1; Спр. 129. – С. 176, 181-2; Спр. 327. – С. 158; Спр. 373. – С. 516; Спр. 450. – С. 1508; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 65. – С. 701-704, 1311; Спр. 75. – С. 1085; Спр. 78. – С. 821-822; Спр. 81. – С. 1168; Спр. 83. – С. 112-113, 1500; Спр. 85. – С. 64, 309; Спр. 87. – С. 332, 1524; Спр. 95. – С. 1856; Спр. 100. – С. 892; Спр. 103. – С. 611; Спр. 111. – С. 622; Спр. 108. – С. 1235, 11287; Спр. 178. – С. 247; Спр. 313. – С. 192.

¹⁴ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 66. – С. 696; Спр. 324. – С. 865; Спр. 326. – С. 1479; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 65. – С. 1311-1313; Спр. 65. – С. 1366; Спр. 74. – С. 99, 160, 725; Спр. 75. – С. 392; Спр. 78. – С. 821; Спр. 89. – С. 884; Спр. 106. – С. 188; Спр. 177. – С. 148, 205; Спр. 178. – С. 247; Спр. 300. – С. 110; Спр. 312. – С. 767.

¹⁵ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 109. – С. 201; Спр. 111. – С. 423; Спр. 117. – С. 219, 1087-1088; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 127. – С. 543; Спр. 129. – С. 725-6; Спр. 131. – С. 444. Boniecki A., Herbarz polski. Cz.1. Wiadomości historyczno-genealogiczne o rodach szlacheckich, Warszawa, 1900, t. 2, s. 389-390.

¹⁶ ЦДІАУЛ. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 408. – С. 2785; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 134. – С. 61-62.

¹⁷ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 324. – С. 1019; Спр. 326. – С. 1479; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 65. – С. 1311-3(divisio); Спр. 78. – С. 410; Спр. 105. – С. 891; Спр. 107. – С. 552; Спр. 177. – С. 206; Спр. 319. – С. 813, 1008. AGZ. – Lwyw, 1909. – Т. XX. – S. 197 (nr 138).

¹⁸ ЦДІАУЛ. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 89. – С. 101; Спр. 375. – С. 1572; Спр. 429. – С. 72; Ф. 4. – Оп. 1. – Спр. 105. – С. 891; Спр. 107. – С. 552-4; Спр. 334. – С. 100; Спр. 343. – С. 1155.

¹⁹ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 111. – С. 232, 236-8; Спр. 117. – С. 1087-1089; Спр. 150. – С. 1494; Спр. 393. – С. 594; Спр. 401. – С. 1664; Спр. 429. – С. 72; Спр. 439. – С. 912; Спр. 440. – С. 1797, 1801; Спр. 441. – С. 2826; Спр. 442. – С. 2255; Спр. 447. – С. 748; Спр. 457. – С. 1086; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 129. – С. 523, 752.

²⁰ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 466. – С. 2551, 2910; Спр. 467. – С. 213, 1360; Спр. 486. – С. 223, 239

²¹ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 164. – С. 1837; Спр. 222. – С. 647; Спр. 233. – С. 33; Спр. 234. – С. 387; Спр. 237. – С. 480, 519; Спр. 486. – С. 223, 237, 239; Спр. 497. – С. 2204; Спр. 501. – С. 662; Спр. 506. – С. 2384, 2689; Спр. 509. – С. 698, 782; Спр. 524. – С. 2306, 2354; Спр. 526. – С. 2093; Спр. 527. – С. 2581, 2630, 2830, 2903; Спр. 528. – С. 384; Спр. 529. – С. 1409, 1434; Спр. 530. – С. 1567; Спр. 531. – С. 160, 986; Спр. 532. – С. 1292; Спр. 539. – С. 1516; Спр. 540. – С. 317; Спр. 548. – С. 1344.

²² Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 506. – С. 2689; Спр. 524. – С. 2306; Спр. 568. – С. 2218.

²³ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 61. – С. 803; Спр. 66. – С. 696; Спр. 68. – С. 1433-1436, 1575, 1666-1668, 1937, 2227; Спр. 333. – С. 800; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 70. – С. 616, 972; Спр. 71. – С. 457; Спр. 73. – С. 59, 838; Спр. 74. – С. 117, 524-5; Спр. 75. – С. 1305, 1389; Спр. 76. – С. 587; Спр. 78. – С. 298, 345, 1272-1273; Спр. 79. – С. 91, 155; Спр. 81. – С. 1032; Спр. 85. – С. 753, 1064-1065; Спр. 88. – С. 27; Спр. 92. – С. 782, 882, 1041; Спр. 93. – С. 1253, 1259; Спр. 94. – С. 61, 542, 1122-1135, 1424; Спр. 99. – С. 361; Спр. 106. – С. 188; Спр. 171. – С. 538, 551; Спр. 334. – С. 82. Андрусяк Ф. Іван Хлопецький, перемиський православний єпископ-номінат в 1632 – 1633 рр. // Записки НТШ. – 1927. – Т. СXLVII праці історично-філософичної секції. – С. 131-140.

²⁴ ЦДІАУЛ. – Ф. 7. – Оп. 1. – Спр. 4. – С. 324; Спр. 13. – С. 673; Спр. 50. – С. 1674; Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 108. – С. 1325; Спр. 109. – С. 369; Спр. 110. – С. 927; Спр. 118. – С. 1880; Спр. 134. – С. 1042; Спр. 143. – С. 62, 80; Спр. 344. – С. 1218; Спр. 345. – С. 48; Спр. 349. – С. 757; Спр. 389. – С. 2516; Спр. 436. – С. 1553; Спр. 443. – С. 847; Спр. 457. – С. 613; Спр. 460. – С. 994; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 94. – С. 59, 61; Спр. 95. – С. 252, 255, 258; Спр. 99. – С. 361; Спр. 102. – С. 121, 206; Спр. 107. – С. 472-3; Спр. 111. – С. 1236; Спр. 116. – С. 971-972, 1253; Спр. 120. – С. 499, 1238-1239; Спр. 129. – С. 564; Спр. 130. – С. 857; Спр. 131. – С. 559-560, 736, 1261; Спр. 334. – С. 82, 100; Спр. 335. – С. 820; Спр. 336. – С. 520; Спр. 339. – С. 479.

²⁵ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 91. – С. 141; Спр. 359. – С. 183; Спр. 417. – С. 166-9; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 99. – С. 274-276, 361; Спр. 100. – С. 179, 181, 183; Спр. 108. – С. 332; Спр. 115. – С. 220; Спр. 116. – С. 951; Спр. 118. – С. 789; Спр. 120. – С. 1928; Спр. 121. – С. 1096; Спр. 131. – С. 559-560; Спр. 336. – С. 520; Спр. 339. – С. 479; Спр. 343. – С. 1155.

²⁶ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 114. – С. 1368; Спр. 115. – С. 828; Спр. 121. – С. 47, 760; Спр. 129. – С. 31, 1385, 1396, 1403; Спр. 132. – С. 22; Спр. 134. – С. 1042; Спр. 141. – С. 750; Спр. 220. – С. 163; Спр. 239. – С. 580, 607; Спр. 389. – С. 2711; Спр. 412. – С. 184; Спр. 417. – С. 166-9, 287; Спр. 425. – С. 115, 1391; Спр. 431. – С. 2266; Спр. 434. – С. 861; Спр. 441. – С. 3838; Спр. 442. – С. 1878-1879; Спр. 450. – С. 1735; Спр. 451. – С. 149; Спр. 463. – С. 1088; Спр. 486. – С. 1195, 1229; Спр. 494. – С. 754, 756-7, 1158; Спр. 508. – С. 548. Archiwum Państwowe w Przemyślu. – Archiwum Biskupstwa Greckokatolickiego. – Supplement, sygn. 6. – S. 107.

²⁷ ЦДІАУЛ. – Ф. 9. – Оп. 1. – Спр. 173. – С. 26; Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 143. – С. 59, 62; Спр. 226. – С. 21; Спр. 229. – С. 578; Спр. 230. – С. 102; Спр. 238. – С. 136; Спр. 442. – С. 1982; Спр. 445. – С. 1350; Спр. 446. – С. 1003; Спр. 447. – С. 1641; Спр. 450. – С. 1564; Спр. 451. – С. 240; Спр. 454. – С. 897; Спр. 463. – С. 3022; Спр. 535. – С. 104.

²⁸ Там само. – Ф. 9. – Оп. 1. – Спр. 137. – С. 1947; Спр. 147. – С. 1657-1661; Спр. 215. – С. 291; Спр. 219. – С. 315; Спр. 225. – С. 317; Спр. 444. – С. 1352, 1667; Спр. 461. – С. 199; Спр. 464. – С. 1830; Спр. 465. – С. 580; Спр. 467. – С. 242-244; Спр. 486. – С. 1195, 1229; Спр. 515. – С. 246.

²⁹ Там само. – Ф. 7. – Оп. 1. – Спр. 35. – С. 688; Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 219. – С. 314; Спр. 222. – С. 561; Спр. 225. – С. 383-4; Спр. 226. – С. 35; Спр. 235. – С. 738; Спр. 481. – С. 1266; Спр. 486. – С. 1195, 1229; Спр. 494. – С. 754; Спр. 506. – С. 2650, 2679; Спр. 508. – С. 540; Спр. 518. – С. 2155; Спр. 521. – С. 405; Спр. 523. – С. 574; Спр. 529. – С. 1492; Спр. 531. – С. 1177; Спр. 532. – С. 642; Спр. 535. – С. 103-4; Спр. 536. – С. 1130; Спр. 539. – С. 1091; Спр. 540. – С. 780, 1053,

2295; Спр. 541. – С. 965, 1394, 2070; 542. – С. 1435, 1437; Спр. 543. – С. 1049, 1258, 1259, 1326, 1657, 2515-2516; Спр. 544. – С. 1321, 1547, 1921, 2010; Спр. 545. – С. 1226; Спр. 548. – С. 698; Спр. 553. – С. 1678, 1712, 2169; Спр. 554. – С. 325, 1356; Спр. 557. – С. 337. Archiwum Państwowe w Przemyślu. – Archiwum Biskupstwa Greckokatolickiego. - Supplement, sygn.4. – S. 105; Спр. sygn. 6. – S. 107.

³⁰ЦДІАУЛ. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 506. – С. 2650, 2679; Спр. 532. – С. 642; Спр. 535. – С. 1925; Спр. 539. – С. 2090; Спр. 541. – С. 1394, 2070; Спр. 544. – С. 1547, 2004; Спр. 555. – С. 685.

³¹Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 237. – С. 410; Спр. 239. – С. 577-9; Спр. 240. – С. 77, 125, 384-386, 388; Спр. 241. – С. 482, 490, 622; Спр. 242. – С. 23-25, 90, 166, 251, 254, 259, 264, 296; Спр. 243. – С. 28, 42, 96, 132; Спр. 244. – С. 455-456, 690-691, 748; Спр. 245. – С. 162, 282, 507, 514, 560; Спр. 246. – С. 126, 204-205; Спр. 247. – С. 378, 554; Спр. 248. – С. 219-220, 583, 795-797; Спр. 250. – С. 262; Спр. 251. – С. 2; Спр. 252. – С. 16, 253; Спр. 253. – С. 260; Спр. 258. – С. 506; Спр. 261. – С. 99; Спр. 264. – С. 454-457; Спр. 506. – С. 2679; Спр. 529. – С. 1492, 1986; Спр. 531. – С. 1177; Спр. 532. – С. 642; Спр. 535. – С. 1925; Спр. 536. – С. 1113; Спр. 539. – С. 2090; Спр. 540. – С. 780, 1053, 2295; Спр. 541. – С. 852, 2819; Спр. 542. – С. 1437, 1450, 1493, 1595, 2160, 695; Спр. 543. – С. 765, 964-5, 1031, 1049, 1123, 1466, 1737, 2611; Спр. 544. – С. 923, 1290, 1547, 1942, 2004, 2198, 2569, 2653; Спр. 545. – С. 315, 835, 1213, 1228, 1272, 1286, 2543, 2788, 2816, 2834, 2967; Спр. 546. – С. 783, 1005, 1347, 1641; Спр. 547. – С. 1995, 2601; Спр. 548. – С. 698, 754, 945, 2152; Спр. 549. – С. 93; Спр. 550. – С. 1485, 1624; Спр. 551. – С. 425, 436, 584, 708, 799, 965, 1470, 1539, 1656, 1876, 1879, 2033; Спр. 552. – С. 237, 1661, 1829, 2019, 2023, 2288, 2329, 2332, 2437-2440, 2530, 2624; Спр. 553. – С. 454, 485, 796-797, 678, 1678, 2169, 2298-2299, 2301; Спр. 554. – С. 22, 46, 325, 1356, 1722, 1728, 1807, 2227, 2496; Спр. 555. – С. 158, 290, 296, 743, 1049; Спр. 555. – С. 1622; Спр. 556. – С. 1758, 1873, 2297; Спр. 557. – С. 121, 337, 339; Спр. 558. – С. 1875, 1898, 1902, 2209; Спр. 559. – С. 258, 376, 929; Спр. 560. – С. 1256, 1583, 1791, 2171, 2322; Спр. 561. – С. 197, 631, 905, 1155, 1171, 1179; Спр. 564. – С. 2065, 2164; Спр. 565. – С. 873, 1012, 1026, 1050; Спр. 566. – С. 2221; Спр. 567. – С. 51, 480, 963, 965, 1071, 1325; Спр. 568. – С. 1844, 2304; Спр. 570. – С. 2201-2215, 2236; Спр. 571. – С. 394-396, 580, 1202-1204; Спр. 572. – С. 1737, 2021; Спр. 573. – С. 421, 1060; Спр. 574. – С. 1403, 1524, 2080, 2233; Спр. 575. – С. 32, 2765-2767; Спр. 576. – С. 491, 497, 1077; Спр. 577. – С. 1788, 1791; Спр. 579. – С. 1839, 1888, 2164; Спр. 580. – С. 972; Спр. 583. – С. 475; Спр. 586. – С. 3289; Спр. 587. – С. 27; Спр. 591. – С. 1940, 2867; Спр. 593. – С. 2697; Спр. 594. – С. 144; Спр. 595. – С. 65, 147, 589, 591; Спр. 596. – С. 2292; Спр. 625. – С. 466; Спр. 626. – С. 2406; Спр. 627. – С. 1934; Спр. 628. – С. 2075; Спр. 635. – С. 1674, 1963-1967. Наукова бібліотека Львівського Національного університету ім. І.Франка, відділ рукописних, стародрукованих та рідкісних книг ім. Ф.П. Максименка. – Ф. “Самбірська економія”. – Спр. 547/III. – Арк. 470. Archiwum Państwowe w Przemyślu. – Archiwum Biskupstwa Greckokatolickiego. – Supplement, sygn. 11. – S. 96; Спр. sygn. 14. – S. 74.

³²ЦДІАУЛ. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 66. – С. 696; Спр. 68. – С. 1255, 1302, 1666-8, 1932-1937; Спр. 97. – С. 196-197; Спр. 327. – С. 333; Спр. 330. – С. 365; Спр. 336. – С. 844; Спр. 344. – С. 120; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 64. – С. 589; Спр. 67. – С. 1280; Спр. 71. – С. 348, 356, 456, 551; Спр. 73. – С. 634, 1248; Спр. 74. – С. 140, 583, 592-594; Спр. 75. – С. 1015, 1530; Спр. 78. – С. 60; Спр. 81. – С. 1018, 1032, 1647-1648; Спр. 83. – С. 680; Спр. 89. – С. 894, 908; Спр. 90. – С. 425; Спр. 92. – С. 879, 1759, 1767; Спр. 94. – С. 1122-1135; Спр. 106. – С. 188; Спр. 115. – С. 220; Спр. 120. – С. 1928; Спр. 121. – С. 49-50; Спр. 177. – С. 206; Спр. 325. – С. 165-166; Спр. 336. – С. 1758; Спр. 342. – С. 68.

³³Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 95. – С. 687, 691-692; Спр. 97. – С. 217; Спр. 119. – С. 651; Спр. 417. – С. 2061; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 112. – С. 604; Спр. 336. – С. 1758-1759; Спр. 342. – С. 68.

³⁴ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 118. – С. 1157; Спр. 119. – С. 651, 655; Спр. 121. – С. 46-49; Спр. 123. – С. 217-218, 228, 235, 241; Спр. 124. – С. 2532; Спр. 126. – С. 4-6, 659; Спр. 128. – С. 677-678; Спр. 130. – С. 285; Спр. 164. – С. 710, 717; Спр. 405. – С. 2174, 3233; Спр. 406. – С. 637; Спр. 410. – С. 1116; Спр. 417. – С. 2061; Спр. 418. – С. 761, 834, 1195, 1974; Спр. 419. – С. 466, 2108; Спр. 422. – С. 2294; Спр. 452. – С. 1357; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 131. – С. 505-506; Спр. 133. – С. 1020; Спр. 139. – С. 1458.

³⁵ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 241. – С. 122.

³⁶ Там само. – Ф. 9. – Оп. 1. – Спр. 134. – С. 1511, 1527-1528; Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 102. – С. 992; Спр. 108. – С. 1325; Спр. 357. – С. 323; Спр. 375. – С. 172, 1754-1755; Спр. 380. – С. 345; Спр. 382. – С. 316; Спр. 390. – С. 2446; Спр. 394. – С. 584-585; Спр. 627. – С. 872; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 103. – С. 616; Спр. 105. – С. 163, 224; Спр. 107. – С. 1463; Спр. 108. – С. 331; Спр. 109. – С. 431, 434-436; Спр. 112. – С. 604; Спр. 115. – С. 220; Спр. 120. – С. 1238-1239, 1332, 1928; Спр. 325. – С. 165-166, 335. – С. 448, 470; Спр. 336. – С. 1758; Спр. 339. – С. 479; Спр. 342. – С. 68; Спр. 343. – С. 1155.

³⁷ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 106. – С. 236; Спр. 109. – С. 369; Спр. 122. – С. 965; Спр. 111. – С. 383; Спр. 114. – С. 179-80; Спр. 121. – С. 46, 50; Спр. 122. – С. 602, 965; Спр. 124. – С. 1659, 2252; Спр. 133. – С. 93; Спр. 125. – С. 170; Спр. 126. – С. 570, 574, 579; Спр. 129. – С. 109; Спр. 131. – С. 901, 1461; Спр. 148. – С. 946; Спр. 380. – С. 1325; Спр. 382. – С. 316, 1385; Спр. 385. – С. 883; Спр. 394. – С. 584-5; Спр. 398. – С. 304; Спр. 401. – С. 2251; Спр. 405. – С. 2166, 2174; Спр. 409. – С. 2148; Спр. 410. – С. 677; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 129. – С. 706, 724; Спр. 140. – С. 497.

³⁸ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 95. – С. 146-148; Спр. 98. – С. 597; Спр. 102. – С. 303; Спр. 105. – С. 55; Спр. 106. – С. 672, 683; Спр. 107. – С. 1308; Спр. 109. – С. 8; Спр. 121. – С. 49, 1708; Спр. 123. – С. 1269-1270; Спр. 124. – С. 2120, 2776; Спр. 126. – С. 564; Спр. 129. – С. 602-3; Спр. 130. – С. 76, 124, 130; Спр. 138. – С. 1430, 1434-1436; Спр. 370. – С. 1294, 1304; Спр. 373. – С. 315; Спр. 379. – С. 1370, 1441, 2155; Спр. 384. – С. 761, 764, 1713; Спр. 394. – С. 678, 684; Спр. 395. – С. 181; Спр. 401. – С. 805; Спр. 405. – С. 2556-7; Спр. 408. – С. 1921, 2287; Спр. 414. – С. 1507; Спр. 426. – С. 3031; Спр. 436. – С. 2354; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 101. – С. 1417-1418; Спр. 107. – С. 641; Спр. 108. – С. 356, 409; Спр. 112. – С. 559-560; Спр. 121. – С. 52; Спр. 125. – С. 512, 1204; Спр. 126. – С. 564, 568; Спр. 129. – С. 584; Спр. 133. – С. 1087; Спр. 139. – С. 284; Спр. 335. – С. 820; Спр. 336. – С. 673; Спр. 336. – С. 1758; Спр. 337. – С. 1248; Спр. 339. – С. 479; Спр. 342. – С. 68.

³⁹ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 114. – С. 699; Спр. 117. – С. 200-201; Спр. 129. – С. 744-745, 1383-1385; Спр. 130. – С. 111, 118, 130, 143, 1442; Спр. 131. – С. 1688; Спр. 132. – С. 651; Спр. 135. – С. 2069; Спр. 136. – С. 601; Спр. 146. – С. 57, 550, 554, 567, 570; Спр. 148. – С. 876; Спр. 153. – С. 167; Спр. 164. – С. 886; Спр. 214. – С. 282; Спр. 222. – С. 800-801; Спр. 223. – С. 281-282; Спр. 224. – С. 123-124; Спр. 227. – С. 309, 615-616; Спр. 230. – С. 288, 340; Спр. 241. – С. 70, 74; Спр. 245. – С. 71, 839-840; Спр. 252. – С. 259; Спр. 253. – С. 106; Спр. 379. – С. 1370; Спр. 383. – С. 175; Спр. 384. – С. 1713-1714; Спр. 394. – С. 678, 684; Спр. 395. – С. 181; Спр. 401. – С. 805; Спр. 405. – С. 2174; Спр. 408. – С. 1921; Спр. 437. – С. 923; Спр. 450. – С. 634; Спр. 452. – С. 1291; Спр. 454. – С. 1030-1031; Спр. 455. – С. 2234-2235; Спр. 456. – С. 134; Спр. 458. – С. 488; Спр. 462. – С. 1360; Спр. 464. – С. 1184; Спр. 465. – С. 1386; Спр. 468. – С. 613; Спр. 478. – С. 448; Спр. 481. – С. 2121; Спр. 486. – С. 223; Спр. 505. – С. 1023-1024; Спр. 535. – С. 327, 1367; Спр. 561. – С. 865; Спр. 574. – С. 1807; Спр. 586. – С. 1763, 1792-17923; Спр. 617. – С. 775; Спр. 620. – С. 2409; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 128. – С. 60-61; Спр. 129. – С. 855; Спр. 138. – С. 1464; Ф. 165. – Оп. 6а. – Спр. 22. – С. 82-83; Спр. 25. – С. 51-52. Archiwum Państwowe w Przemyślu. – Archiwum Biskupstwa Greckokatolickiego. – Supplement, sygn. 2. – S. 253.

Ігор Смуток, Леся Смуток.

Генеалогія Хлопецьких гербу Сас (XV – XVIII ст.).

У статті здійснена реконструкція роду Хлопецьких. З'ясовані родинні зв'язки між виявленими в документах XV – XVIII ст. носіями прізвища Хлопецький. Охарактеризовані демографічні зміни та соціальний статус Хлопецьких.

Ihor Smutok, Lesia Smutok.

Chlopecki of Sas emblem (XV – XVIII st.).

In the article feasible reconstruction of sort of Chlopecki. Domestic copulas are found out between discovered in the documents of the XV – XVIIIth. item the transmitters of the last name of Chlopecki. Demographic changes and social status of Chlopecki are described.